

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж р 234/2016
27.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку за заштиту права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Сњежана Пећанац, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 432/15 од 02.09.2016. године, у седници већа одржаној 27.10.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 р 432/15 од 02.09.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 432/15 од 02.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача за заштиту права на суђење у разумном року поднет 24.06.2015. године, а ставом другим изреке је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова и утврдио да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на које овај суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге битне повреде поступка које би биле од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач је у својству тужиоца Основном суду у Смедереву поднео тужбу 03.02.2015. године ради исплате регреса за коришћење годишњег одмора, јубиларне награде и трошкова превоза. Тужени је тужбу примио 18.02.2015. године а писмени одговор на тужбу

поднет је 05.03.2015. године који је пуномоћник тужиоца уз позив на рочиште за 16.04.2015. године примио 23.03.2015. године. Заказано рочиште је одржано а наредно одређено за 20.05.2015. године није одржано због захтева пуномоћника тужиоца за одлагање рочишта. Рочиште заказано за 29.06.2015. године је одржано а на рочишту од 26.08.2015. године је утврђен прекид поступка из разлога отварања поступка стечаја над туженим. Решење о прекиду поступка пуномоћник тужиоца је примио 01.09.2015. године против кога није изјавио жалбу.

Захтев за заштиту права на суђење у разумном року (означен као тужба) поднет је 23.06.2015. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а примењујући одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије, као и члана 86 Закона о уређењу судова, првостепени суд је одбио као неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступио нижестепени суд када је одбио као неоснован захтев предлагача, с обзиром да поступак до прекида решењем од 26.08.2015. године траје око 6 месеци, а првостепени суд је у предметном поступку предузео све законом прописане радње да би се поступак спровео у најкраћем року. Апелациони суд у Београду је за своју одлуку дао разлоге које и Врховни касациони суд у свему прихвата, па се стога жалбеним наводима предлагача не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Из наведених разлога је применом члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић